

N:r 21.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 nov. 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen » 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Små Lapplands-brev, av Wilh. Sjöholm, (med illustration). — Tysta krafter. — Från Expeditionen. — Det allmänna svenska kyrkomötet, av P. W. — Nytt missionshus i Malung i Dalarne, av P. W. (med illustration). — Från verksamhetsfältet. — Varning. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Även eder, som voren döda genom edra överträdelser och synder, har Gud gjort levande. Ef. 2: 1.

Aposteln Paulus visar i denna och följande verser först, vad vi äro utan Kristus, för det andra, vad vi äro och bliva genom Kristus och i Kristus. Kristus utgör, så att säga, en skiljegräns mellan två olika grupper av människor. Någon annan skillnad vet Skriften icke om. Den ena gruppen utgöres av dem, som äro utan Kristus och därför utan Gud och utan hopp för evigheten. Den andra gruppen består av dem, som stå i gemenskap med Kristus och därför även i gemenskap med Gud samt äro hans barn och arvtagare till himlarnas rike. I Kristus bor gudavarendets fullhet lekamligen (Kol. 2). Den, som är i Kristus, är därför ock i Gud och Gud i honom.

Denna sak uttrycker i synnerhet aposteln Johannes med många ord. Den, som är i stammen, är i roten, emedan stammen är i roten, och roten är i stammen. De två äro oskiljaktiga från varandra. Därför säger också Frälsaren till sina lärjungar: Edert hjärta vare icke oroligt; *tron på Gud och tron på mig*. Den mig ser, han ser fadern. Den som tror på mig, han tror icke på mig utan på honom, som har sänt mig. Den som icke har sonen, han har icke heller fadern. Fadern

och sonen äro ett. Ingen kommer till fadern utan genom sonen. Därför säger även Paulus, att Jesus Kristus är den ende medlaren mellan Gud och människor, den ende genom vilken människor frälsas och komma tillbaka till Gud. I samma mening liknas Kristus vid dörren. Han är den dörr, genom vilken Gud, så att säga, går ut i världen för att frälsa syndare, och han är den dörr, genom vilken syndare komma frälsta tillbaka till Gud och in i Guds rike. Den som icke kommer in genom den dörren, han kommer aldrig därin. Dörren är endast *en*. Det finns icke två dörrar. Det finns icke en bakdörr för somliga att komma in igenom till Guds rike. En allena är dörren och en allena är vägen, lika visst som det är allena *en* Gud och *en* himmel för dem, som höra Gud till.

I de föregående orden har aposteln talat om den kraft, som Gud bevisat genom Jesus Kristus till syndares frälsning. Och nu tillämpar han detta på efesierna och säger: *Även eder, som voren döda genom överträdelser och synder, har Gud gjort levande. Även i haven fått erfara det.* Det är viktigt, att vi på detta sätt tillämpa Guds ord på oss själva och andra. Den evangeliska predikan skall icke stanna vid, att vi säga till människorna: »Så och så är det, så och så har Gud gjort», utan vi skola tillämpa det på människorna och säga: »Även *dig* gäller detta; hur ställer *du* dig till denna sak? Har *du* erfårit detta, som Gud har gjort

till din frälsning?» Ty den kristna tron skall bestå icke bara däri, att vi tro, att Kristus har kommit såsom en frälsare i allmänhet, utan däri, att *jag* tror, att han är *min* frälsare, att det är för *mig*, som han blev korsfäst död och begravnen och åter stod upp från de döda samt for upp till himmelen och nu sitter på Guds högra hand, bedjande för *mig*. Därför böra vi, när vi höra trosbekännelsen, var och en för sig, i anden tillägga: Avlad av den helige Ande för *mig*, född av jungfru Maria för *mig*, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och uppstånden för *mig*. Först då hava vi den rätta nyttan av trosartikeln, när vi sålunda taga den till hjärtat för vår egen del. Göra vi icke det, så stannar allt vid en död kunskapstro, som väl kan säga: »Ja, jag vet detta, jag är övertygad om sanningen av detta», men däremot icke kan säga: »Jag har *erfarit* detta i mitt eget liv, jag har för *egen del* erfarit kraften därav till levandegörelse.»

Därför finns det ofantligt många troende, som äro troende i den meningen, att de icke tvivla på den apostoliska trosbekännelsen eller på Guds ord, men som däremot icke tro i den meningen, att de själva genom tron kommit till Jesus Kristus och nu *av hjärtat hålla sig till honom* såsom sin frälsare samt genom honom leva i gemenskap med Gud.

Nu säger aposteln här till de troende i Efesus, att de hade varit döda genom sina överträdelser och synder. Med ordet död menar han, att de varit hemfallna åt den eviga döden. Den eviga döden begynner i människorna redan här, liksom ock det eviga livet redan här begynner i dem. Vi kalla vanligen det ena för den andliga döden och det andra för det andliga livet. Men i själva verket är *den andliga döden icke annat än den eviga döden, som redan här är verksam i de ogudaktiga*. Och det andliga livet är ingenting annat än *det eviga livet, som redan här är verksamt i dem, som tro på Kristus Jesus*. Därför har Nya Testamentet icke heller något uttryck, som heter »det andliga livet» eller »den andliga döden». När Nya Testamentet talar om död, så gäller det alltid antingen den *lekamliga* döden eller den *eviga* döden. Likaså när det talar om livet, så gäller detta antingen det *lekamliga* livet eller det *eviga* livet. Något där mitt emellan talar Nya Testamentet aldrig om. Vi bruka däremot ofta tala om det »andliga» livet och den »andliga» döden. Och det må vi ju göra, allenast vi komma ihåg, att, vad vi kalla den andliga döden, ingenting annat är än den eviga döden i sin begynnelse, och det andliga livet intet annat är än det eviga livet i sin begynnelse, redan nu verksamt i dem, som tro på Jesus Kristus.

Aposteln säger alltså här, att de hade varit hemfallna åt den eviga döden. När de levde i synd, så levde de borta från Gud. Och den, som lever borta från Gud, är hemfallen åt döden. Ty livet är i Gud, och Jesus är livet, emedan i honom är Gud. Därför kan ingen leva utan att vara i honom. Att vara skild från honom, det är att vara död, och denna död är den eviga döden.

Vi skola icke tänka oss saken så, som om den eviga döden bestode däri, att Gud med evig pina toge ut vedergällning av oss för våra synder. Nej, utan den

eviga döden är ingenting annat än det, att vi genom synden äro skilda från Gud. Och liksom det eviga livet innefattar all salighet genom gemenskapen med Gud, så innefattar den eviga döden all fördömelse. Liksom det eviga livet är frid och fröjd i den helige Ande genom gemenskapen med Gud, så är den eviga döden bedrövelse och ångest och förtvivlan i hopplös skilsmässa från Gud. Det kan icke vara annorlunda. Ja, jag må säga, att det är omöjligt för Gud att ändra detta, liksom det är omöjligt för honom att göra 2 gånger 3 till 7. Ty Gud kan icke göra annat än det, som är sanning och rättfärdighet. Och Gud kan därför icke göra den salig, som icke är i gemenskap med honom själv.

Om denna eviga död talar Nya Testamentet mycket ofta, och den, som oftast talar om densamma, är Jesus själv, han som kom för att frälsa oss från evig död. Det är annars ganska modernt nu för tiden att tåga om den eviga döden, att låtsa som om någon evig förtäppelse icke funnes för människorna. Ja, hela världen går i den inbillningen, att bara det är slut med det lekamliga livet, så är det slut med allt lidande, all nöd, all uselhet. Då äro alla saliga.

Eller vem tänker på, att de, som dö i sina synder, äro förlorade, hemfallna åt den eviga döden? Nej, sådant tal vilja människorna icke höra. Och varför? Jo, därför att de vilja sova i frid i sina synder. Detta tal har en kraft, att som intet annat, störa dem i deras synder. Och när de nu vilja leva i fred i synden, så vilja de icke höra det talet. De slå, såsom ordspråket säger, dövörat till för detta tal. Men Frälsaren talar så i alla fall. Han säger, att den vägen är bred och den porten är vid, som leder till förtäppelsen, och de äro många, som gå på den vägen. Den stora mängden går på den vägen. Men den vägen är smal och den porten är trång, som leder till livet, och de äro få, som finna den. Men vem tänker väl på, att största delen av vårt folk — för att nu gå oss själva så nära inpå livet som möjligt — är på väg till förtäppelse? Vem tänker på, att hans egna familjemedlemmar, vilka leva utan tro på Jesus, äro på väg till evig förtäppelse?

Frälsaren giver aldrig någon antydning om räddning ur denna förtäppelse, utan han säger: När brudgummen stått upp och slutit dörren igen, då är det slut. Då skola väl många komma och säga: Herre, Herre, låt oss upp för oss. Men han skall bekänna och säga: Jag kände eder aldrig. Och på den yttersta dagen skall han säga till de ogudaktiga, att de skola gå bort i evig eld, som är tillredd åt djävulen och hans änglar. Det finns ingen plats för dem i himmelen, därför att det ej finnes något himmelskt sinne i dem. I himlen finns ej plats för andra än sådana, som ha ett sinne, som passar för himlen. Om de ogudaktiga komme in i himmelen, skulle själva himlen för dem vara ett helvete.

Sådant är deras tillstånd, som äro utan Jesus. Må vi icke låta inbilla oss något annat. Men i Jesus är frälsning för alla. Han är död för alla. Hans blod har flutit för dig och för mig. Och han ropar till alla: Kommen till mig.

P. W.

Rom. 4: 14—21.

v. 14. Märk huru angelägen Paulus är att inskräpa, att rättfärdigheten är av tron. Det är hjärtat i hela hans evangelium.

Att *vara av lag* är att söka sin rättfärdighet genom egna gärningar efter lagen. Så gjorde judarne: genom böner, fastor och andra gudstjänstövningar. Huru de flesta därvid bedrevo skrymteri, därom läs Matt. 6: 2, 5, 16, 23: 23—28 m. fl. Somliga hade dock ett uppriktigt nit såsom Nikodemus (Joh. 3) samt Paulus själv, medan han ännu var en farisé (Gal. 1: 13, Apg. 22: 3). Även bland oss finnas många, som hava nit om lagen och hoppas att genom egna verk, genom ånger, bön, gudstjänstövningar och goda gärningar vinna frälsning. Men förgäves. *Ty intet nit hjälper, då man vandrar orätt väg.* Läs därom Rom. 9: 2 f., 10: 1—3.

Detta är förfärligt. Men det innebär även en tröst för dem, som på den vägen blivit utarbetade. Det var aldrig Guds mening att de skulle bli rättfärdiga på den vägen. Att de misslyckas, är således alldeles i överensstämmelse med Guds frälsningsplan. Huru Paulus själv hade misslyckats, visar han i Rom. 7.

Om arvet, frälsningen, vore av lagen, då vore tron fåfång, den dugde till ingenting. Det löfte, som Gud gav åt Abraham och hans säd, vore då upphävt. Men det vore orimligt. Läs Gal. 3: 17.

v. 15. Lagen vållar överträdelse, men överträdelse ådrager människan Guds vrede. Att söka frälsning genom lagen vore således att försöka tvätta sina kläder rena i smuts. Löftet till Abraham grundade sig därpå, att han var rättfärdig. Löftet om frälsning grundar sig alltid på rättfärdighet. Endast de rättfärdiga skola vinna frälsning. Men av lagen kommer icke rättfärdighet utan överträdelse, alltså icke heller frälsning utan förtappelse.

v. 16. Därför är arvet av tro. På det sättet blir det av nåd. Ty löftet mottages icke med gärningar utan med tro. Då blir också löftet för hela säden, d. v. s. för alla Abrahams barn, alla troende, evad de lekamligen härstamma från honom, såsom judarne, eller icke. Ty vad som gör dem till Abrahams barn i sann mening, det är icke den lekamliga härkomsten utan *det att de tro* såsom han. I den meningen är han alla troendes fader. Läs Gal. 3: 9, 16, 18, 28.

v. 17. Gud säger till Abraham i 1 Mos. 17: 4: Jag har satt dig till fader för många folk. Inför människor var han ännu allena. Både han och Sara voro så godt som döda i det avseendet, att de efter naturens ordning icke kunde föda barn. Men *inför Gud* var Abraham en fader för många folk. Ty Gud ser det tillkommande, såsom vore det närvarande. Han gör också de döda levande.

v. 18. Mänskligt sett var där intet hopp. Men Abraham fick genom löftet hopp och trodde på detta hopp. Det löfte, som här åberopas, läses i 1 Mos. 15:

4 f., där Gud visar honom på stjärnornas mängd och säger: Så skall din säd vara. Läs Ebr. 11: 11 f.

v. 19. Varken hans egen ålder eller den omständigheten, att Saras moderliv var dött (1 Mos. 18: 11), kunde rubba hans tro.

v. 20. När han hade Guds löfte, så betydde allt det andra ingenting. Han gav intet rum för tvivel. Tvivel är ett uttryck av otro. Han blev starkare och starkare i tron, därigenom att han »gav Gud äran». Att giva Gud ära är ett i bibeln vanligt uttryck för att beteckna en handling, som tjänar till Guds pris. Läs Jos. 7: 19, Jer. 13: 16, Luk. 17: 18, Joh. 9: 24, Apg. 12: 23.

v. 21. Abraham gav här Gud ära därigenom, att han erkände Guds allmakt. Läs Ps. 115: 3, Luk. 1: 37.

Här se vi nu trons sanna väsen, som är *den obetingade tilliten till Gud*. Andra exempel anföras i Ebr. 11. Och alla framställa de samma sak: tron är tillit till Gud, grundad på hans ord och löfte.

P. W.

Små Lapplands-brev.

IV.

Gunnarn eller Bastuträsk, som platsen ursprungligen heter, är den största byn inom Stensele. Den lär ock vara den tredje i storlek inom hela Lappmarken. Här finnes ock ett nybyggt missionshus, vars invigning vi söndagen den 20^e sept. fingo vara med om. I samband med invigningen hölls både missions- och predikantmöte. Det hela räckte i 3½ dag. För befolkningen däromkring var naturligtvis detta en stor högtid. Och för hela vår verksamhet inom Lappmarken var predikantmötet av särskilt stor betydelse. Mycket hade bedits på förhand, och vi fingo även som bönhörelse under dessa dagar erfara en utesägligt rik välsignelse.

Predikantmötet var delvis anordnat för att under-tecknad skulle bliva i tillfälle att med samtliga våra predikanter inom Lappmarken rådgöra om verksamheten och dess ordnande. Detta blev också det ämne, som i huvudsak upptog tiden under de enskilda överläggningarna. Därjämte uppläste pred. J. F. Johnsson en avhandling över ämnet: Vägen till lycka. Och undertecknad talade en stund över vår uppgift såsom Herrens vittnen. Våra överläggningar avslutades med, att vi gemensamt firade Herrens nattvard. Ack, vad den stunden var skön! Sent skola vi glömma den.

Av överläggningarna och de beslut, som under dessa fattades, vill jag här endast meddela, att mötet beslöt att till Missionsförbundets styrelse göra en hemställan om, att Lappland på grund av sina säregna förhållanden fortfarande eller åtminstone tills vidare måtte få betraktas som ett särskilt missionsfält, skilt från den övriga distriktsindelningen, och att konferensen må med indragning av det anslag, som hittills lämnats Vilhelmina socken, anställa en särskild missionär därstädes. Därefter bestämdes ock områdena för de olika arbetarnes verksamhet. Likaledes beslöts att söka få till stånd en evangelistkurs i Lycksele.

Till mötet hade infunnit sig alla de arbetare inom Västerbottens Lappmark, som antingen äro avlönade av Missionsförbundet eller ha sitt underhåll från någon av de församlingar, som redan kommit till stånd. Vi presentera dem på närstående bild och bedja att få säga ett par ord om dem var.

Äldst ibland dem alla är vår gamle vän Gerdlund. Han är nu 74 år och har verkat här uppe i omkring 50 år, till en början som skollärare och under de sista 15 å 20 åren som predikant. Han är känd över hela

Han var den, som fick ha mesta arbetet och omsorgen för mötet i Gunnarn. I hans hem fingo även tre av oss sin bostad.

Er. A. Landin är stationerad i Åsele men har hela Åsele och Dorothea socknar till missionsfält. Han hade färdats 17 mil på velociped och hade nu samma väg tillbaka.

R. Helligren är bosatt i Malå och har Malå socken samt södra delen av Sorsele till fält.

J. U. Björk är bosatt i Vilhelmina och har, såsom

Stående: E. A. Landin, Alf. Lindberg, K. Karlsson, R. Helligren, J. W. Sparrman, J. U. Björk, J. E. Lyksell och J. J. Jönsson.

Sittande: J. Öman, Fr. Gerdlund, W. Sjöholm, A. Lindström och A. A. Danielsson.

Västerbotten under namnet »Farbror Gerdlund». Numera måste han hålla sig mera i stillhet.

And. Lindström är bosatt i Lycksele. Han är vår Lapplandsmissions föreståndare och har varit så, sedan br. Ågren dog. Han har följt mig under hela denna resa och för övrigt till alla delar ordnat med densamma. Han är ännu i sina bästa och kraftigaste år och synes i alla avseenden vara en för sin plats mycket passande gäva.

J. Öman är stationerad i Gunnarn. Han är vår troende ungdoms missionär här uppe och har till verksamhetsfält de stora socknarna Stensele och Tärna.

vi förut nämnt, hela denna stora socken att verka i. Han hade 10½ mil till Gunnarn.

A. A. Danielsson är infödd lapp. Han är 57 år gammal och har under många år haft ett litet underhåll för verksamhet inom Tärna, där han på ett ställe, som heter Fjällnäs, är bosatt. Han bor de egentliga lapparna närmast och kan såsom lapp bäst nå dem. Han hade måst färdas över 17 mil på mycket besvärliga vägar för att kunna vara med.

F. Johnsson och E. Lyksell verka båda för närvarande inom Lycksele socken och ha sitt underhåll av läroverksamhet i missionsförening.

Alf. Lindberg, Karl Karlsson och J. W. Sparrman verka alla tre som evangelister inom sina egna hembyar. Den senare är gift. Även dessa bröder hade långa, besvärliga vägar att färdas. Endast en av dem åtnjuter litet underhåll. För övrigt försörja de sig själva.

Alla dessa kära bröder, utom Gerdlund, äro födda inom Lappmarken. Endast en av dem, nämligen J. F. Jonsson, har genomgått Missionsskolan. De övriga ha endast genomgått en eller flera evangelistkurser. De utföra alla ett troget och gott arbete. Några av dem äro såsom talare mycket begåvade.

Vad som vid tanken på dessa bröder är synnerligen uppmuntrande är, att de både kunna och vilja verka inom sin egen hembygd. Några av dem ha tidtals verkat på annan ort men dragits tillbaka till hembygden. Och det är för missionen av synnerligt värde, att vi få sådana arbetare, som känna den norrländska folkkaraktären, och som äro vana vid strapatserna här uppe. Flera av de »sydlänningar», som förut verkat här, ha ju blivit nedbrutna till hälsa och krafter. Deras arbete var dock icke utan frukt. Överallt, dit jag kommit, har jag spårat frukterna därav. Flera av våra nuvarande arbetare här uppe äro direkta frukter av dessa bröders verksamhet.

Må Gud rikligen välsigna alla dessa våra arbetare i Lappland.

Svidjan den 27 sept. 1908.

Wilh. Sjöholm.

Tysta krafter.

Alla stora krafter verka i tysthet. Ljuset, frosten, tyngdkraften, elektriciteten — den största naturkraften — alla verka i tyst het. Kraftiga verkningar, stora ordningar och stora revolutioner följa verkningarna av dessa krafter, men själva verka de ljudlöst. Så är det även beträffande andliga ting. Guds Ande verkar i tysthet — ingen annan verksamhet är så kraftig. Det är den lugna rösten. Det är den röst, som, ohörd för det naturliga örat, väcker den sovande själen och kallar den döde till liv.

Se på solen, månen och stjärnorna; övertänk med vilken ofantlig hastighet de röra sig, och betrakta deras lugn. Stora män äro de lugnaste männen. Brådska är ingen kraft. Buller är ingen sann energi. De djupaste tankar och de som röra oss till de största handlingar komma till oss i vår kammars tystnad. Åskan kan skrämja, men det är blixten som dödar. Stora religiösa väckelser äro lugna. Det är rörande att se en stor församling i gråt och under sådan tystnad, att man blott då och då hör en snyftning och klockans tickande. Men varest förvirring och buller är rådande, där röras de mest hårdhjärtade endast till löje.

Icke genom någons styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot. Sak. 4:6.

Missionskalendern | Vi vilja ännu en gång fästa våra läsares uppmärksamhet på annonsen om Ansgarius.

Den är utan tvivel en av årets vackraste och intressantaste julkupplag. Den är Missionsförbundets enda julskrift. All behållning på densamma tillfaller missionen. För anförvanter i Amerika bör den bli en mycket passande julklapp.

Glöm icke att i tid rekvirera.

Avlidna | Såsom redan är bekant genom de allmissionärer. | männen tidningarna, har det behagat missionens herre att till vilan i paradiset hemkalla ett par av våra arbetare, nämligen missionärerna *P. Markus* och *Emil Cederblom*. Den förre dog ute på havet under hemresan den 15 okt. och den senare avled i sitt föräldrahem den 28 okt. i lungshot.

Må Herren i sin nåd trösta alla dem, som så smärtamt beröras av dessa dödsbud.

I tidn. Missionsförbundet lämnas närmare redogörelse för dessa bröders liv och fränfalle.

Vår böne- och offervecka. | Under den nu gångna veckan ha vi haft den glädjen att kväll efter kväll få samlas på skilda orter för att tacka och bedja för det arbete, som blivit oss ombetrott. Vi vänta nu, att såsom vi under dessa dagar fått erfara Guds närvaro, vi i fortsättningen må få se välsignelsen vila över vårt arbete. Det ekonomiska resultatet hoppas vi ock skall bli gott.

Sångboken och bokbindarstrejken. | Många av de rekvisitioner på sångböcker, som under senaste tid ingått till expeditionen, ha icke fullständigt kunnat expedieras, emedan en och annan sort icke funnits på lager. Detta återigen har sin orsak däri, att det f. n. råder bokbindarkonflikt i huvudstaden. Huru snart denna blir slut, är icke lätt att säga. Vi hoppas dock att snart få så ordnat, att vi kunna tillhandahålla våra vänner alla olika sorters band av sångboken såsom förut.

Den gamla söndagsskolsångboken. | Såsom vi i ett föregående n:r meddelade, ha vi gått i författning om tryckning av en mindre upplaga av den gamla söndagsskolsångboken för dem, som möjligen icke önska att genast byta om bok. Den föreligger nu färdig och kan erhållas till samma pris som förut.

Den nya sångboken, som tar längre tid i tryckning, torde icke vara färdig förrän efter nyår.

Det allmänna svenska kyrkomötet

avslutade sina förhandlingar den 23 okt. Många viktiga frågor förelågo. Bland dem må särskilt nämnas frågan om ny psalmbok samt ny lärobok för kristendomsundervisningen i våra skolor. Resultatet blev skrivelser till Kungl. Maj:t med underdånig anhållan, att han måtte vidtaga åtgärder för åstadkommande av sådana böcker. Kungl. Maj:t är hos oss kyrkans högste biskop, som skall allting besörja, och kyrkomötets rätt inskränker sig till att för honom framställa sina underdåniga önsningar.

En viktig fråga var även en motion, som väcktes av Missionsförbundets föreståndare angående förberedande åtgärder för lösande av det band, som nu för enar stat och kyrka i Sverige. På den ville emellertid kyrkomötet icke lyssna. Men andra tider torde komma.

Den allra viktigaste frågan var naturligtvis frågan om den nya översättningen av Nya Testamentet. Den blev icke av kyrkomötet antagen, men bibelkommissionen fick i uppdrag att jämte en s. k. granskningsnämnd revidera och sedan giva ut den till fritt bruk i kyrka och skola.

Det synes omöjligt att av bibelkommissionen erhålla en verklig översättning av bibeln. Den som nu är framlagd, förtjänar *mindre än någon föregående* de kristnas förtroende. Den är vida mer en omskrivning efter tidens smak än en verklig översättning. Aldrig har en översättning så djärvt som denna gått ifrån grundtextens verkliga lydelse.

P. W.

Nytt missionshus i Malung i Dalarne.

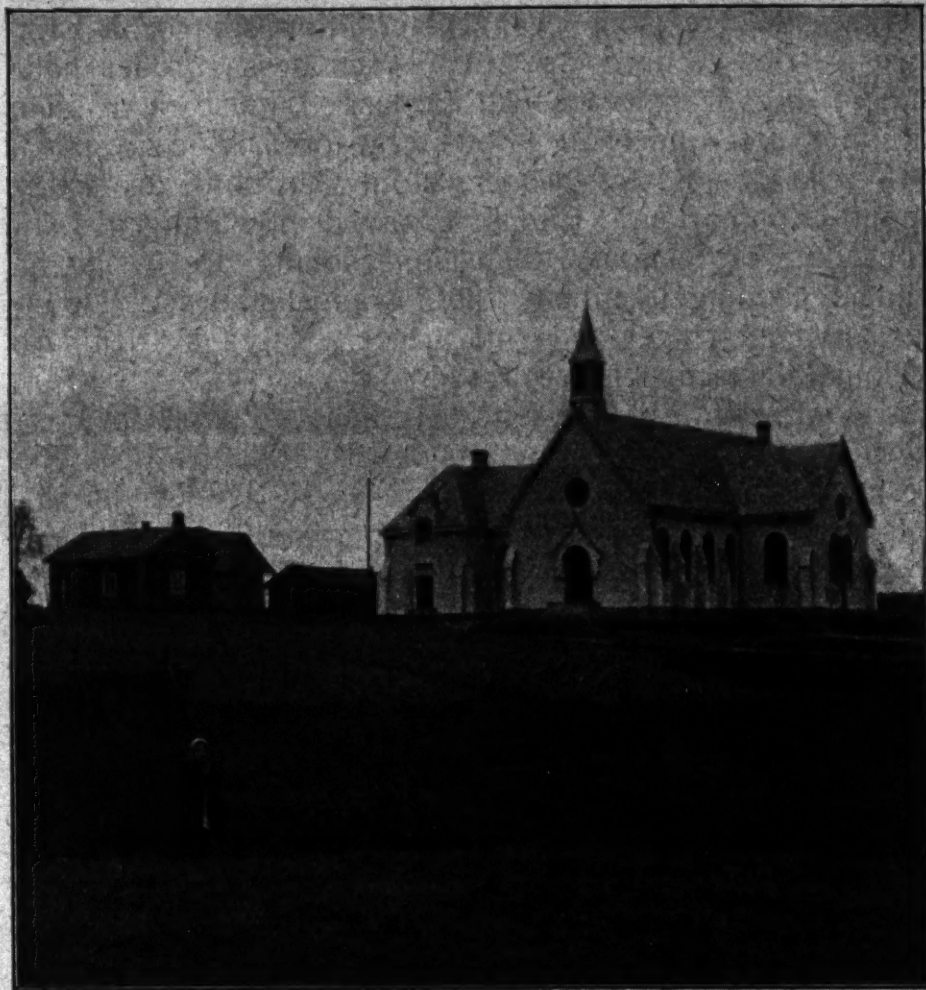
Den 25 okt. invigde Malungs friförsamling ett nytt praktiskt missionshus. Ritning till detsamma är utförd av arkitekten Hedin i Gäfle. Huset är mycket praktiskt inrett. Det har centraluppvärmning.

Praktiskt är det också, att läktarna äro så byggda, att man icke behöver två predikstolar, en lägre och en högre. Från predikoplattdformen synes predikanten av alla både nere i salen och uppe på läktarna.

I fonden över plattformen har en målare från Dalarne vid namn Tormaz i olja utfört Dorés teckning över Frälsarens uppenbarelse för lärjungarna på vägen till Emmaus med den synnerligen passande överskriften: *Herre, bliv när oss.* Ja, därpå kommer allt an, att Herren blir när oss i våra bönehus, så att de bliva riktiga bönehus, riktiga andliga *hem* för församlingen.

Naturligtvis har Malungs friförsamling redan förut ett bönehus. Men det låg icke centralt utan mer avsides. Det har därför i flere år varit ett önskemål att få ett nytt, större och trevligare i själva medelpunkten av den folkrika byn. Och nu är det skett. Platsen är den allra bästa.

Byggnadskontraktet gick i det närmaste till 40,000 kronor, men genom tillkomna utgifter torde hela summan gå upp till inemot 50 tusen. Vi vänta med iver att snart i Pietisten under den kända rubriken: *Skulden*

Den nya missionskyrkan i Malung.

betald, få anteckna Malungs nya missionshus. Det upplystes vid mötet, att den första insamlingen inbragte 28 tusen kronor. Ett likadant notvarp till och huset är rent från alla skulder.

Vid invigningen medverkade, utom församlingens predikant Årman, även predikanterna Haglund, Lekselius och P. Persson, distriktsföreståndare Nyström och lektor Waldenström.

Mora sångkör, omkr. 20 röster stark, utförde sång under ledning av sin predikant, P. Persson.

Gud välsigne det nya huset och all verksamhet, som kommer att utövas där. Må Lammet, Guds Lamm, bli A och O där. Må många syndare genom detta hus ledas fram till korset, att de må vinna evig frälsning. Amen.

P. W.

Nordöstra Västmanlands missionsförening höll sitt andra kvartals- och missionsmöte i Östervåla lördagen och söndagen den 17 och 18 okt. Första dagen började mötet kl. 3 e. m. och andra dagen kl. 11 f. m. och 3 e. m. Gynnat av härligt väder och fint väglag var mötet talrikt besökt. Lokalen var till trängsel fullsatt. Predikanten på platsen hälsade mötesbesökarna välkomna,

och predikanterna Lidén, Kärne och Eriksson samt missionär Sköld predikade. Stämningen var mycket god.

På måndagen firade församlingen på platsen Herrens nattvard kl. 11 f. m., och kl. 4 e. m. hade den en missionsförsäljning, som inbringade 1,150 kr.

Missionsmöte i Bollnäs. Söndagen den 25 och måndagen den 26 okt. höll Bollnäs missionsförening sitt sedvanliga stora höstmöte. Mycket folk var under båda dagarna samlad. På söndagen var det stora och rymliga huset till trängsel fyllt. Talare voro predikanterna A. Erenius och F. A. Larsson samt W. Sjöholm från Stockholm. Under måndagen hölls efter ett missionsföredrag av Sjöholm försäljning, som inbragte ett betydligt belopp för missionen.

Avskedsfest. I förening med missionsmötet i Bollnäs den 25 okt. hölls avskedsfest för predikant F. A. Larsson, som i åtta år varit därvarande missionsförenings föreståndare och predikant. Larsson har nu flyttat till Gefle, där han blivit broder Halldéns efterträdare.

Att Larsson under sin verksamhet i Bollnäs utfört ett gott verk och gjort sig mycket aktad och älskad, därom vittnade dels det stora deltagandet i festen av folk från skilda samhällsklasser dels de varma tacksamhets- och minnesord, som vid festen lämnades honom och hans fru. Missionsföreningens ordförande, verk-mästare E. Hedman, överlämnade till dem en minnes-gåva, som inköpts av en del av föreningens medlemmar.

Vid samma tillfälle överlämnades en gåva och sades farväl till bibelkvinnan Ester Lager, som under två år verkat i Bollnäs men nu avflyttat till annan plats.

Verksamheten i Bollnäs har under de åtta år, som Larsson verkat där, haft mycket stor framgång. Antalet medlemmar i församling och ungdomsförening har mer än fördubblats. Må han få vara till välsignelse även på den plats, till vilken han nu flyttat.

Odensvi missionsförsamling hade den 18 och 19 oktober missionsmöte och 30-årsfest med anledning av missionshuset Salems 30-åriga tillvaro. Vid festen predikade kyrkoherde Lundqvist, pastor Magnusson, bokförläggare Lindblad m. fl. Minnestal hölls av brukspatron Thormænius och John Pettersson från Munktorp samt pred. Wetterberg.

På måndagen var jämte predikan anordnad kärleksmåltid och offerfest. Till sist firade församlingen Herrens nattvard.

Mycket folk var samlad och ljuva minnen lämna förvisso båda dagarna efter sig. Herren allena tillkomme äran därför.

Haparanda missionsförening hade söndagen den 18 okt. invigningsfest i sitt nymålade missionshus. Den ganska rymliga och nu så trevliga lokalen var nästan till trängsel fylld av åhörare. Föreningens predikant, A. N. Josefsson, hälsade de församlade välkomna, varvid han uttryckte sin och föreningens glädje över, att Herren hjälpt dem, så att de kunnat måla sin lokal och det utan att därför behöva skuldsätta sig. Härefter höll kontraktsprosten J. A. Nyman en uppbyggelsepredikan,

och efter det kaffe druckits, talade pred. N. O. Wennström från Nederkalix.

Predikant A. N. Josefsson, vilken 8 år verkat i Haparanda, har antagit kallelse till Bodens missionsförsamling. Platsen tillträdades i februari 1909.

Predikant A. Magnusson vid Koppoms Bruk har antagit Högsby friförsamlings enhälliga kallelse att bliva dess predikant. Tillträdet sker den 1 april 1909.

Predikant A. M. Karlstedt, Sandarne, har antagit kallelse från Ofvansjö missionsförening att vara dess predikant från den 1 april 1909.

Predikanten Per Lundqvist avled plötsligt söndagen den 18 okt. i sitt hem i Linköping, träffad av slaganfall. Den avlidne, som verkat som representant för Östergötlands Ansgariiförening, var nära 71 år gammal.

Predikanten Oskar Persson i Vretstorp har av Svanskogs kristna missionsförening i Värmland enhälligt kallats till predikant och föreståndare. Kallelsen har antagits, och platsen tillträdades före jul.

Genom ägarens av Svaneholms bruk, patron J. Bryntessons, frikostighet har den lilla missionsföreningen såväl erhållit sin trevliga missionskyrka, en av de vackraste på Värmlands landsbygd, som ock blivit satt i tillfälle att nu kalla egen, stationerad predikant.

I Udenäs missionshus hölls söndagen den 25 okt. församlings-, äldre- och tjänaremöte, då flera församlingar voro inbjudna. Under distriktsföreståndare Hanssons ledning diskuterades åtskilliga frågor. Guds ande förnams under mötet. Och de troende kände sig uppbyggda och vederkvickta.

Varning.

Ur tidningen Aftonbladet införa vi nedanstående, som vi anse bör komma till missionsvännernas kännedom:

En hos Förenta staternas polismyndigheter illa anskreven svensk-amerikansk religionsförkunnare, Albert Dahlström, har kommit åter till sitt hemland. De amerikanska tidningarna ha länge sysselsatt sig med Dahlströms verksamhet och i spaltlånga artiklar omtalat, hur Dahlström under religionens täckmantel förfört en mängd unga kvinnor, som han rest bort med och efter någon tid lämnat efter sig i nöd och elände. Han har åtskilliga gånger stått tilltalad för brott mot de amerikanska sedlighetslagarna samt vid ett tillfälle ställts under tilltal för utgivandet av en bok om kvinnan och äktenskapet, vilken blivit beslagtagen.

Dahlström står i spetsen för en besynnerlig religiös sekt, vars medlemmar kalla sig »de heliga». Senast förra året i september var Dahlström tilltalad inför domstolen i Chicago, för det han bortfört och förfört en 17-årig flicka, Martha Pedersen, som han sedan reste ifrån. Han tvingades dock att gifta sig med flickan.

Under rannsakingen i Chicago nämndes namnen på sju unga flickor, som Dahlström under sin prediko-

verksamhet lockat till sig och förfört. De flesta av hans offer ha varit i åldern 15—17 år. Antalet torde dock närma sig 50. Dahlström var med anledning härav nära att bli lynchad.

I Amerika har under den senaste tiden igångsatts en stark agitation mot honom. Han anlände hit till Stockholm för några veckor sedan och hyrde då en lokal vid Bryggaregatan. Det blev dock omöjligt för honom att kvarstanna här, utan han begav sig ut på en turné i landsorten, men där har det gått lika illa, och väntas han nu åter till Stockholm.

Resplan för kongomissionär Emil Ekström.

November.

Den 10 Bettna.	Den 20 Tortuna.
• 11 Katrineholm.	• 21 Orresta.
• 12, 13 Valla.	• 22, 23 Simtuna.
• 14, 15 f. m. Eskilstuna.	• 24 Munktorp.
• 15 e. m. Torshälla.	• 25 Köping.
• 16 Torshälla.	• 26 Arboga.
• 17 Kolbäck.	• 27, 28 Fellingsbro.
• 18, 19 Västerås.	• 29, 30 Örebro.

Kollekter upptagas tacksamt för kongomissionen.

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Dalarnes predikantförbund håller sitt halvårsmöte i *Smedjebacken* den 9 och 10 december. Offentligt möte hålles den 8 kl. 8 e. m. Mötet avslutas den 10 kl. 8 e. m. Anmälan göres i god tid och frågor insändas före den 25 november till predikanten Ernst Johansson, *Smedjebacken*.

Ernst Johansson.

C. F. Nyström.

Evangelistkurs kommer att hållas i Norrköping från och med den 19 januari till och med den 19 februari 1909, till vilken unge män från Östergötland och norra Småland inbjudas. Kursen kommer att ledas av redaktör J. B. Gauffin, *Uppsala*. Ansökan, som bör åtföljas av rekommendation från kristen församling eller enskild person, insändes till predikanten C. M. Johansson, *Norrköping*, före den 1 jan. 1909. Logi erhålles gratis, så vitt möjligt är. Närmare upplysningar erhållas av undertecknad.

Norrköping i sept. 1908.

C. M. Johansson.

Församlingsmöte hålles i *Eslöv* söndagen den 22 nov. med början kl. 10 f. m. De troende i trakten inbjudas att deltaga. Offentligt möte kl. 4 e. m. med predikan av flera predikanter.

O. N. Thomson.

Evangelist- och söndagsskollärarekurs hålles i likhet med föregående år inst. februari och mars i *Kristianstad*. Unga troende män med rekommendationer av församling eller kända personer äro välkomna. Bostad m. m. anskaffas på begäran av undertecknad. Ansökan bör insändas före den 1 jan. 1909.

O. N. Thomsson,
distriktsföreståndare.

Adress: *Kristianstad*.

Evangelistkurs anordnas i *Immanuelskyrkan* i *Jönköping* under nästkommande mars månad. Vidare framdeles.

W. Walldén.

O. Nyrén.

A. Ohldén.

Smålands och Östergötlands predikantförbund håller sitt halvårsmöte i *Immanuelskyrkan* i *Norrköping* *onsdagen och torsdagen den 18 och 19 nov.*

Anmälan om logi insändes i god tid till predikanten C. M. Johansson, *Norrköping*.

Frågor och diskussionsämnen insändas till undertecknad, adr. *Jönköping*, före den 1 nov.

A. Ohldén.

Västmanlands läns predikantförbund håller sitt halvårsmöte i *Immanuelskyrkan*, *Enköping*, den 25 och 26 nov. Anmälan göres i god tid och frågor insändas före den 10 nov. till predikant J. Nyberg, *Enköping*.

C. F. Nyström.

J. Nyberg.

Evangelistkurs hålles i *Västerås* under januari månad 1909. Kursens egentlige ledare blir P. Källström. Troende unga män från olika delar av landet äro välkomna. Fri bostad lämnas. Anmälan torde ske om möjligt före den 15 nov. till predikanten Oskar Karlsson, *Västerås*.

Missionsvänner!

Glömmen ej

att rekvirera vår nu utkomna, illustrerade jul- och missionskalender

Ansgarius.

Rikt och omväxlande innehåll.

Behållningen tillfaller oavkortad missionen.

Pris: Kartonerad kr. 1: 50; klotband 2: 00.

Vid köp av minst 5 ex. lämnas 25 % rabatt.

Ett ex. sändes portofritt mot beloppets insändande i frimärken.

Svenska Missionsförbundets Expedition.